

Я крізь призму осіннього листя
Споглядаю небачений світ.
О краси Донецька – передмістя,
Шлю я вам полум'яний привіт!

Дарували мені свої роси
Тії трави, що бачив не раз.
Та не бачив краси тої досі,
А це – пишний осінній показ.

Промінь сонця упав на дерева –
І одразу світліє в лісу.
Промінь сонця упав на дерева,
Освітивши чарівну красу.

Дощ пройшов – і стежки вже нерівні.
Сонце тепле. Справжня краса –
Це коли на неясному рівні
Заридають сіді небеса.

*Діброва Катерина
10.2012*